

عنوان مقاله:

چارچوب تنظیم‌گری مشوق انتقال فناوری در بخش بالادست صنعت نفت و گاز ایران

محل انتشار:

فصلنامه توسعه تکنولوژی صنعتی، دوره 21، شماره 51 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

مریم محمدی - دانشگاه علامه طباطبایی

محمد نقی زاده - مدیریت دانشگاه علامه طباطبایی، ایران، تهران

سروش قاضی نوری - عضو هیئت علمی، دانشکده مدیریت و حسابداری، دانشگاه علامه طباطبایی، تهران.

منوچهر منطقی - عضو هیئت علمی دانشگاه صنعتی مالک اشتر

خلاصه مقاله:

علیرغم وجود قوانین و دستورالعمل‌های متعدد مرتبط با فناوری در بخش بالادستی صنعت نفت ایران، این تلاش‌ها بطور یکپارچه انجام نشده و نتایج تاثیر آنها بر ارتقاء سطوح توانمندی فناورانه مورد بررسی قرار نگرفته است. در این پژوهش، ضمن بررسی مفاهیم توانمندی فناورانه و تنظیم‌گری، ابعاد و ساز و کار تاثیر قوانین و مقررات در سطوح کلان (ملی)، میانی (صنعت) و خرد (بنگاه) بر توانمندی‌های فناورانه بخش بالادستی صنعت نفت ایران در قالب چارچوب منسجم تنظیم‌گری احصاء گردیده است. این پژوهش با توجه به هدف یک مطالعه کیفی اکتشافی، توصیفی و کاربردی است که با مصاحبه‌های نیمه ساختار یافته کیفی با ۱۴ نفر از خبرگان صنعتی و علمی تا مرحله اشباع نظری صورت گرفته و به روش پدیدار شناسی در نظریه داده بنیاد تحلیل شده است. نتایج نشان دادند قانون مناقصات به عنوان بستری شفاف برای رقابت بر سطح توانمندی اکتساب فناوری موثر بوده و قانون استفاده از حداکثر توان داخل که بواسطه دستورالعمل وندورلیست صنعت نفت در سطح صنعت پشتیبانی شده در سطح بهره‌برداری و انطباق فناوری موثر می باشد. قانون حمایت از شرکت‌های دانش‌بنیان با پارادایمی نوظهور در سطح نوآوری فناورانه موثر می باشد که تصویب نظام نامه فناوری وزارت نفت نیز در راستای اجرای این قانون بوده که هنوز بطور کامل جاری نگشته است.

کلمات کلیدی:

انتقال فناوری، یادگیری فناورانه، توانمندی فناورانه، چارچوب تنظیم‌گری، بخش بالادستی نفت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1690553>

